

Bratia a sestry,

všetci poznáme sklamanie z nesplneného sľubu. Keďže ako ľudia sme v mnohých ohľadoch limitovaní, ľahko sa stane, že dané slovo porušíme. Môže to byť neúmyselné, ale stáva sa to. Na druhej strane Hospodin vždy dodrží svoje slovo. Na Božie slovo sa môžeme absolútne spoľahnúť a nebudeme sklamaní.

Boh povedal: „*Lebo ja uvediem potopu vôd na zem...*“ (Gn 6, 17) Dnešný text sa začína oznámením, že sa stalo presne to, čo Boh oznámil. „*Po siedmich dňoch prišli vody potopy na zem.*“ (10. v) Hneď ten časový údaj je zaujímavý. Skôr ako o určenie presného dňa, tam ide o Božie rozhodnutie. Číslo sedem je symbolické číslo plnosti. Inými slovami by sme mohli povedať, že potopa prišla, keď sa naplnil Bohom daný čas. Božie slovo je vždy realita. To, čo Boh povedal, sa stane! Nie vtedy, keď to chceme my. Naplní sa vtedy, keď to Boh vo svojej zvrchovanosti a múdrosti určil. Božie slovo nás vyzýva, aby sme boli vytrvalí, zhovievaví a trpezliví.

Výborný príklad toho, ako Boh v príhodný čas plní svoje slovo a zároveň príklad ľudskej netrpezlivosti je Abrahám. Boh zaslúbil Abrahámovi, že jeho potomstva bude ako hviezd na nebi a piesku na brehu morského. Už vtedy, keď to Abrahám počul, bol starý a nemal mužského potomka. Roky ubiehali a stále boli so Sárrou bezdetní. Na Sárino naliehanie splodil Abrahám syna Izmaela so slúžkou Hagar.

To však nebol Bohom zaslúbený syn. Boh nepotrebuje, aby človek svojim úsilím prispieval k naplneniu Božej vôle. Keď sa o to človek pokúša, spôsobuje sebe aj iným množstvo ťažkostí. Sára sa nakoniec predsa len narodil syn. Stačilo dôverovať Bohu a trpezlivo čakať na naplnenie Jeho zaslúbení. Abrahám vtedy Božiemu slovu nedôveroval, ale poučil sa z toho. Keď bol Izák chlapec, Boh Abrahámovi prikázal, aby svojho jediného syna obetoval. Abrahám vtedy presne splnil to, čo mu Boh prikázal. Abrahám nebol dokonalý, ale chcel dôverovať Bohu. Nechal sa Bohom viesť a vychovávať.

Iný prípad je prvý kráľ Saul. Saul prestal dôverovať Bohu. Príkladom jeho netrpezlivosti je to, čo sa stalo v Gilgáli. Saul bol v ťažkej situácii. Bola pred ním vojna s Filištíncami. Mal čakať na Samuela. Keď Samuel neprichádzal, Saul sa rozhodol obetovať spaľovanú obeť. Stačilo ešte chvíľu počkať. Nepočúvol Božie slovo, a preto si Boh namiesto neho vyvolil iného kráľa. Saul sa nepoučil a vykonal ešte veľa vecí, ktoré boli v priamom protiklade s Božou vôľou.

Ako je to s nami? Dôverujeme Božiemu slovu? Očakávame, že sa naplní to, čo Boh zaslúbil? Božie slovo je ako skala. Boh svoje slovo nemení. Nikto nemôže zmarit nádej, ktorú nám Boh skrze Písmo sväté oznámil. Noe počúvol Božie slovo a bol zachránený. Keď budeme trpezlivo prijímať Božie usmernenia, budeme zachránení. Keď sa necháme v živote viesť aj Božími povzbudeniami, ale aj Božími napomenutiami, bude nám to na úžitok.

Niektí sa môžu vysmievat' a hovoriť: Prečo Boh nekoná? Dôvera v Boha je spojená s trpezlivosťou. Prosíme Boha, aby sa naplnila Jeho vôľa, a tak sa odovzdávame do Jeho rúk. Keď máme v srdci úprimnú vieru, nebudeme Bohu diktovať, čo by mal urobiť, ale necháme sa viesť tou cestou, ktorou nás chce viesť.

Trpezlivosť je spojená s milosrdenstvom. Keď sa chceme nechať viesť Božím slovom, nechajme Boha, aby všetko posúdil. Neberme spravodlivosť do svojich rúk. Ani vo svojich srdciach nikoho neodsudzujme. Noe bol muž spravodlivý. Spomedzi mnohých svojich súčasníkov je takto označený iba on jediný. Počúvol Božie slovo a vstúpil do korábu. Nečítame tam nič o tom, že by na tých, ktorí Božie slovo nepočúvali zvolával Boží trest. Potopa nebola Nóachova akcia, ktorou by všetkým bezbožníkom ukázal, že on mal pravdu. Potopa bola Boží súd. Na začiatku kázne sme počuli citát zo 6. kapitoly, kde Boh jasne o sebe hovorí, že On dopustí potopu. V dnešnom texte je napísané, že Boh zavrel dvere korábu. Keď už boli v korábe Noe, jeho rodina a pár z každého zvieraťa, bol to Boh, ktorý uzavrel vchod, ktorý oddeľoval tých, ktorí mali prežiť od tých, ktorí mali zahynúť.

Keď Boh zatvorí dvere, vtedy už niet nádeje pre tých, ktorí zostali vonku. Nie je to však naša úloha. Noe sa nepovyšoval. Žil podľa Božej vôle. My máme zvestovať, že Ježiš je dvere. Ježiš povedal: „*Ja som dvere. Keď cezo mňa vojde niekto, bude spasený;*“ (Jn 10, 9) Na Ježišovi vidíme, aké veľké je Božie milosrdenstvo. Boh by nám všetkým mohol tie obrazne povedané „dvere nádeje“ zabuchnúť pred nosom. Ježiš naopak stojí pri dverách ľudského srdca trpezlivo čaká. Hovorme ľuďom o Ježišovi. V Ježišovi je nádej pre každého. Sami však pamätajme na to, že deň, keď príde Ježiš ako Sudca, raz nastane. Tak ako aj dvere do korábu Boh zavrel, a potom už nebola nádej na záchranu, rovnako nastane aj deň, keď sa každý človek postaví pred Božiu tvár. Vážme si čas milosti. Dvere sú otvorené. Žime podľa Božej vôle a k záchrane pozývajme všetkých.

Ešte si všimnime, ako je v dnešnom texte opísaný človek. Je vystihnutý troma slovami: telo, dych života a tvor. Všetky tri slová o nás niečo prezrádzajú. O našej obmedzenosti svedčia slová telo a tvor. Boh je stvoriteľ a za svoje narodenie v prvom rade ďakujeme Bohu. Máme hmotné telo, ktoré však nie je dokonalé. Podlieha zmenám. Má svoj začiatok aj koniec. Telo o našom živote vypovedá to, že nie sme veční. Vedie nás to k pokore, aby sme si o sebe nemysleli viac než sme. O telo sa musíme starať. Musíme jesť a obliekať sa, ale Ježiš nás varuje predtým, aby sme si z toho neurobili zmysel života. Mnohí ľudia sa usilujú len o bohaté zabezpečenie telesného života. Ježiš povedal: „*lebo život je viac ako pokrm, i telo je viac ako odev.*“ (Lk 12, 23) Prosíme Boha o každodenný chlieb, ale prosíme aj o vedenie Božím slovom. Keď satan pokúšal Ježiša, Ježiš povedal: „*Nie samým chlebom bude človek žiť, ale každým slovom, ktoré vychádza z úst Božích.*“ (Mt 4, 4) Od Boha sme dostali dych života. Spomeňme si na známe Ezechielovo videnie o suchých kostiach. Ľudia neožili, keď sa kosti spojili, boli potiahnuté mäsom a kožou, ale až keď dostali od Boha ducha. Život je viac než len egoistické zabezpečovanie vlastných hmotných potrieb.

Žijeme v tele, ale tento čas má jasne stanovený koniec. Už tu v našich časných životoch si uvedomujeme, že Bohom daný život je viac ako len to, čo je hmotné. Nosíme v srdciach živú nádej. Veríme v tela z mŕtvych vzkriesenie. Boh obnovuje život, a to skrze smrť a vzkriesenie Ježiša Krista. Sme Božie stvorenia. Boh nás v Ježišovi Kristovi znovuzrodil pre živú nádej. Dôverujme Bohu a nechajme sa viesť Jeho slovom. Buďme zhovievaví a milosrdní. Amen

Vyslanie: Ef 4, 1-3

Milosť nášho Pána Ježiša Krista, láska Božia a účasť Ducha Svätého so všetkými vami. Amen.